

In quibus expositionis diebus fragrantē odore miraculosē replebatur Ecclesia: ex hoc sacro item ligno, arque ex ejus nodis pretiosissimus liquor emanabat, quo infirmitates variaz curabantur. Baron. an. 633. De quo D. Gregorius mentionem facit, dum Leontio in epist. 34. lib. 7. de tali dono gratias agit, quem liquorem *Oleum Crucis* vocat. Idem testatur Beda episc. de loc. sanct. c. 10. Idemque Græci præter festum Crucis Septembris, aliud habent ad Kalendas Aug. quod his verbis in Menologio notatur: [Primo die progressio venerandorum lignorum pretiosæ, & vivificæ Crucis.] Item in Dominica Quadragesimæ aliam solemnissimam Crucis adorationem celebrant, tum ex ratione in Triodio adducta, ut, nimirum, fideles ab incepto jejunio jam lassī, & defessi in visione illius pretiosæ reliquiæ, ad illud prosequendum confortentur, tum etiam ut D. Chrysostomus inquit: [Quemadmodum in solitudine illi, qui vulnerati erant, aspectu æneo serpente à morte liberabantur; sic & nunc illi, qui medium jejunii cursum consecerunt, hujus contactu, serpentem, qui animo cernitur, occiduat, iidemque immortalitatem consequuntur. Homil. de venerat. Crucis.] Hierosolymis tamen ter in anno in eminenti loco per Episcopi manus exponebatur, quod *Tegumentis*, id est, sacerarium dicebatur. Erant prædictæ expositiones in eadem Dominica tertia, in die Paschæ, & in festo Exaltationis, in quo die Antiochiæ manus Præcursoris Christi ostendebatur, ut in dict. *Agniferus* dictum fuit. Verus mos Ecclesiæ est in principio Canonis Missæ Crucem efformare. Gem. lib. 2. cap. 103. Quin & primam ejusdem Canonis litteram T. Crucem præfigurare Innocentius III. lib. 3. cap. 3. notavit. Sic etiam Ecclesiam tum græcam, tum latinam à tempore S. Marci Papæ in sacris vestibus efformare consuevisse refert Baron. an. 336. sicque hodie latino ritu in amictu, manipulo, stola, & casula; sed hac ultima rarò hodie, quæ tamen, quando eis induitur, & exiit Sacerdos, debet osculari, atque Cruce idem se signari debet ante impositionem amictus, quod signum antiquitùs ter agebatur, Sever. Alex. de ord. oblat. non verò cum amictu in manu, quod est quorundam abusus. Circa signi Crucis formationem in nos ipsos faciendam, latino ritu formatur manu dextra aperta à fronte ad pectus, deinde à lato sinistro ad dextrum in signum, quod à miseris ad sollicitatem transitum; sed Innocentius III. alium modum docet, nempe, à parte dextra ad sinistram, ad significandum prædicationis Salvatoris ab Hebræis ad Gentiles transitum; sic autem tribus digitis dextræ manus unitis, quod Trinitatis est symbolum; id signanter observant Græci, & Carthusiani; in horum enim statutis cap. 14. hæc habentur: [Quoties autem signum Crucis facimus super nos, sive alios, tribus digitis dextræ manus, scilicet, pollice, indice, & medio extensis, & simul junctis, reliquis duobus digitis contractis illud facimus.] Sed Græ-

ci in benedictionibus anularem digitum cum pollice conjungunt, hoc pacto.



- Quod A, & Ω, significare afferunt; qui tamen eo ordine, quo Innocentius supra, se signant, nempe, à dextra ad sinistram; sicut enim nos ad sinistram prius dicere solemus, *Spiritus*, & ad dextram *Sancti*; Græci verò ad dexteram, quam præsignant, proferunt, *Sancti*, ad sinistram *Spiritus*. De Crucis signo in benedictionibus. Vide *Benedictio*. Commemoratio Crucis, quæ fit in officio. Vide *Commemoratio*. *Collecta*. Reliqua ad Crucem pertinentia. Vide *Inventio Sanctæ Crucis*, *Labarum*, *Stauracrinus*. [Cruz Christi (alva me &c.)] in qua mixta sunt aliqua superstitiosa verba. Vide *Exsultans*.
- CRUX ANSATA**, in Hieroglyphicis Ægyptiorum erat, de qua Bofius, lib. 5. triumphantis Crucis, & Athan. Kirker. in ejus Hieroglyphicis, & Baron. an. 389. n. 99. & an. 399. num. 9.
- CRUX COMMISSA**, erat lignum transversum breve super aliud perpendiculariter impositum hoc T. modo.
- CRUX DECUSSATA**, formabatur ex duobus æqualibus lignis obliquis, hac X. forma; de qua egimus in dict. *Crux*.
- CRUX IMMISSA**, erat formata ex duobus lignis; transversale tamen erat brevius, ac super eminentius ponebatur, quæ est ordinaria Crucis forma; nam ejusdem figuræ fuit Christi Cruz.
- CRUX PECTORALIS**. Vide *Encolpium*.
- CRUCES CONTENDERB.** FR. erat particularis modus se purgandi à calumnia, seu perjurio, à furto, & l. sancitum. Qualiter quis se defendere debet.
- CRUCES HEBDOMADA**. Sic apud Theutonicos Rogationum hebdomada appellatur.
- CRUCES INIMICAS**, quosdam hæreticos appellavit Apostolus ad Philippenses scribens, cap. 3. & ut